Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει ὅτι *«εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ»* (πρός Θεσσαλονικεῖς Α΄ δ΄, 14). Αὐτή ἡ πίστη θεμελιώνει τήν προσδοκία μας γιά τήν ἀνάσταση τῆς ἔσχατης ἡμέρας. Ἀκόμη περισσότερο ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι προσωποποιημένη «ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται» (Ἰωάννου ια΄, 25). Αὐτό στηρίζει τήν βεβαιότητά μας ὅτι μετέχουμε ἀπό τώρα στό μυστήριο τῆς νέας ζωῆς πού ὁ Χριστός μᾶς τήν κάνει προσιτή μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ τελική ἀνάσταση θά φανερώσει ὁλοκάθαρα ἐκεῖνο πού ὁ Χριστιανός εἶναι ἤδη στήν κρυφή πραγματικότητα τοῦ μυστηρίου: Μία ζωή πού «κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» (πρός Κολοσσαεῖς γ΄, 3).

στ΄. Ἑορτάζουμε, προγευόμενοι τῆς χαρᾶς τῆς αἰωνίου καί οἰκουμενικῆς, ὅταν ὁλόκληρος ὁ ὁρατός καί ὁ ἀόρατος κόσμος θά πανηγυρίζει ὑμνώντας τόν Λυτρωτή καί Σωτήρα Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ὅπως ὁ κορυφαῖος ποιητής καί πρύτανις τῶν θεολόγων Πατέρων Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός δέεται καί ἱκευτεύει.

«Ὦ Πάσχα τὸ μέγα,
καὶ ἱερώτατον Χριστέ·
ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις·
δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν,
ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου».

Μέ ἀναστάσιμες πατρικές εὐχές καί εὐλογίες
ὑπερένθερμος εὐχέτης ὅλων σας πρός τόν ἀναστάντα Κύριό μας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 17 513, www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ
2017

Πρός τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Πατέρες καί Ἀδελφοί,
Ὁσιώτατες Ἀδελφές

«Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς· ἡμῶν καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος».

Πανηγυρίζοντες τήν φωτοφόρο ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐφραινόμαστε πνευματικῶς «τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες».

α΄. Ἑορτάζουμε, ὅτι ὁ παλαιός κόσμος παρῆλθε καί μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἀνέτειλε ὁ καινούργιος κόσμος «τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα» (πρός Κορινθίους Β΄ ε΄, 17).

Παρῆλθεν ἡ φθορά καί ἡ ἀλλοίωση τοῦ κόσμου πού προῆλθε ἀπό τήν διακοπή τῆς κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Ὅταν ὁ Χριστός πέθανε ἐπάνω στόν Σταυρό, «οἱ πάντες ἀπέθανον» (πρός Κορινθίους Β΄ ε΄, 15) καί ὄχι μόνον οἱ πάντες, δηλαδή ὅλοι μας, ἀλλά καί τά πάντα, κάθε ἔννοια ἀληθινοῦ, δικαίου καί ὡραίου. Καί ὅμως μέσα ἀπ' αὐτόν τόν θάνατο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τόν κόσμο ἔκαμε νά ἀνατείλει ἡ ζωή καί τό φῶς, ὄχι μόνο ἡ ἐλπίδα γιά ἕνα καλλίτερο κόσμο ἀλλά ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων, ὅλων ἐκείνων πού μέσα ἀπό τήν ὀδύνη τοῦ κόσμου πορεύονται ἀδιάκοπα πρός τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, χτίζοντας μέσα τους καί γύρω τους τό βασίλειο τοῦ Θεοῦ.

β΄. Ἑορτάζουμε, ὅτι «συγνώμη ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλεν». Μέ τήν μετάνοια ὁ ἁμαρτωλός συμφιλιώνεται μέ τόν Θεό Πατέρα, πού μᾶς καθαρίζει ἀπό τόν ρῦπο τῆς ἁμαρτίας καί μᾶς ἐνδύει τήν στολή τῆς δόξης, τῆς ἀφθαρσίας καί τῆς ἀθανασίας (πρός Κορινθίους Β΄ ε΄, 18-21) «ἵνα ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (πρός Ρωμαίους στ΄, 4) πνευματικῶς ἐλεύθεροι.

γ΄. Ἑορτάζουμε ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μέ τόν θάνατό Του κατάργησε τήν δύναμη τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων, ἀρχῶν καί ἐξουσιῶν καί τίς διαπόμπεψε σέρνοντάς τις νικημένες στόν θρίαμβο τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ (πρός Κολοσσαεῖς β΄, 15).

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του ἔθεσε τίς προϋποθέσεις, ὥστε ὅποιος θέλει νά μπορέσει νά ζήσει ἐλεύθερος ἀπό τήν δύναμη τῆς πονηρίας καί τῆς κακίας, ὑπακούοντας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί καθοδηγούμενος ἀπό τό ἅγιο Πνεῦμα.

Ὁ Θεός Πατέρας «ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν» (πρός Κολοσσαεῖς α΄, 13-14).

δ΄. Ἑορτάζουμε ὅτι ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος (Α΄ Πέτρου ε΄, 8) «ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός ἐβλήθη» (Ἀποκαλύψεως ιβ΄, 10) καί ὁ σύν Πατρί καί Πνεύματι καθεζόμενος Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ γενόμενος ἄνθρωπος μεσιτεύει αἰωνίως γιά μᾶς ἐνώπιον τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ καί Πατέρα μας (πρός Ἐφεσίους η΄, 6· θ΄, 15).

ε΄. Ἑορτάζουμε τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας διότι ἀποτελεῖ τήν βάση τῆς πίστης μας καί τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα μας. Ζοῦμε μέ τήν βεβαιότητα πού μᾶς χαρίζει ἡ πίστη μας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀνέστη ἀπό τούς νεκρούς καί ἐγένετο «ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων» (πρός Κορινθίους Α΄ ιε΄, 20).